

ת"פ 1872/10/15 - מדינת ישראל נגד אברהם מוטולה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 1872-10-15 מדינת ישראל נ' מוטולה(עצור
בפיקוח)

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהם מוטולה

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) - (ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973; החזקת כלים המשמשים להכנת סם או לצריכתו שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודה; סחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19 לפקודה ושיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 20.9.15 החזיק הנאשם בביתו בראשון לציון סמים מסוכנים וכלים אסורים המשמשים להכנת סם מסוכן על פי הפירוט שלהלן:

- א. שקיות מוסלקות בתוך קופסת דיסקים, בשקית אחת 109.72 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין (להלן: "קוקאין"), בשקית שניה 27.7 גרם קוקאין ובשקית שלישית 51.08 גרם קוקאין.
- ב. בתוך ארון הבגדים הסליק הנאשם 2.95 גרם קוקאין.
- ג. מעל המקרר הסליק הנאשם 51.08 גרם קוקאין.
- ד. הנאשם החזיק במשקל אלקטרוני.

באותו זמן החזיק הנאשם במספרה בה הוא עובד ברחוב הרצל 14, ראשון לציון 14.8 גרם קוקאין כשהוא מחולק לשלוש מנות.

במספר הזדמנויות, בין 26.8.15 ל - 19.9.15, במועדים אשר אינם ידועים למאשימה במדויק, במקום הסמוך לביתו של הנאשם, מכר הנאשם לאחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, כמות של 5 גרם קוקאין בתמורה ל- 550 ₪ לגרם בכל פעם.

עת הגיעו השוטרים לערוך חיפוש בביתו של הנאשם, מחק הנאשם ממכשיר הטלפון הנייד שלו את מספר

הטלפון של האדם ממנו רכש את הסמים המסוכנים בכוונה להכשיל הליך שיפוטי.

ראיות לעונש:

מטעם הנאשם העידו העדים הבאים:

גב' חיה היכל אשר העידה כי היא מכירה את הנאשם מחודש ספטמבר 2016, כאשר הגיע במצב של בלבול. לטענתה, היום, אחר תהליך מאוד רציני שעשה עם עצמו, הוא מודה בכל המערכת הבעייתית אליה התכחש ואל הדרך השגויה בה ניסה לפתור את הדברים. הוא במצב רגוע, מאוזן, מתפקד, עובד, יעיל, ודואג כלכלית לכמה משפחות. הגב' היכל העידה כי היא נותנת לאנשים עוד סיכוי ומסייעת לאנשים לארגן את כוחותיהם לחזור לחיים נורמטיביים. לטענתה, אם הנאשם יכנס לבית הסוהר, הוא יכול להיות שם מדריך. אך אם הוא יעבור מרכז מיון ואבחון, יגידו שהוא צריך לעבור הליך גמילה גם אם יגיד שהוא מצוי מזה שנה וחצי בטיפול, היא לא חושבת שהוא יחזור לסם אבל מאסר יכול להביא לרגרסיה במצבו.

בתשובותיה לב"כ המאשימה, כשעומתת עם חוות דעתה הנסמכת על גרסת הנאשם, והעידה שאינה עושה תחקירים משטריים ושוקלת סמים והרכבם. כן העידה כי מרבית הטיפול היה ביחידה הטיפולית לנפגעי סמים ולא אצלה והיא עשתה תהליך של ראיון ואבחון וכן מעקב המשכי כשהיא סומכת על הדרך הטיפולית שעבר הנאשם ביחידה הטיפולית לנפגעי סמים.

מר יחזקאל בן זמרה, סגן מנהל הרשות למניעת אלימות סמים ואלכוהול בעיריית ראשל"צ העיד כי הנאשם התקשר אליו לפני שנתיים, אמר שהוא במעצר בית, שיש לו בעיית סמים והוא רוצה לצאת ממעגל הסמים. הנאשם הופנה לאחר זמן מה ליחידה לטיפול בנפגעי סמים שם מסר בדיקות שתן ועבר טיפול פרטני וקבוצתי. כן משתתף הנאשם בקבוצה לנרקומנים אנונימיים. הדרך שעשה מדהימה. הנחישות והרצון שלו לעשות שינוי היה מושא להערצה, מודל ודוגמא. כן העיד כי הוא מוכן להירתם ברמה האישית לסייע לו.

בתשובות לב"כ המאשימה העיד כי פעמיים בשבוע הנאשם מוסר דגימות שתן ופעם בשבוע הוא בשיחה פרטנית.

גב' חנה דוידוביץ' בעלת מספרה העידה כי היא מכירה את הנאשם מזה כ- 12 שנים

כשעבד אצלה עם חזרתו מחו"ל. לטענתה הוא עובד מצוין שחווה אובדן עם מות

אחיו ומעידתו לטעמה היא חד פעמית.

מר משה מוטולה אביו של הנאשם סיפר כי גידל את ילדיו בכבוד, עבד קשה שנים

ארוכות עד שבריאותו נפגעה. לאחר מכן אחד מבניו התאבד. הוא סובל מבעיות

רפואיות כמו גם אשתו. לנאשם ילדים קטנים ואם יאסר לא יהיה מי שיטפל בהם

עמוד 2

וידאג לכלכלתם.

תסקיר שירות המבחן:

בתסקיר שירות המבחן נסקרו תולדותיו של הנאשם, מצבו המשפחתי (נשוי בשלישית לאשה כבדת שמיעה, להם שני ילדים פעוטים ועמם מתגוררים שני ילדיה של האשה שהם כבדי שמיעה. לנאשם 3 ילדים נוספים משתי נשותיו לשעבר), וכברת הדרך השיקומית שעשה מאז נעצר.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם מורכב שגדל בתא משפחתי לא יציב בו חווה חסכים רגשיים, התמודד עם דכאון לא מטופל, חווה אובדנים והתקשה לנהל אורח חיים יציב. עם זאת ההתרשמות היא כי אינו מאופיין בקווי אישיות עברייניים מושרשים.

שירות המבחן התייחס לגורמי הסיכון - מעורבות בעבירה חמורה, התמכרות עמוקה ואינטנסיבית לסם, קושי בשמירה על יציבות בחייו האישיים, מערכות יחסים קונפליקטואליות, וחיפוש גובר אחר ריגושים. מנגד התייחס שירות המבחן לגורמי הסיכוי - העדר עבר פלילי, העובדה כי לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים, העדר קווי אישיות עבריינית מושרשים, שיתוף הפעולה במסגרת קבוצת עצורי בית ובמסגרת היחידה לנפגעי סמים תוך העזרות במסגרת הטיפולית, עבודה מסודרת והסדרת חלק מחובותיו.

שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם צו מבחן ומאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות על מנת שיוכל להמשיך לעבוד ולפרנס את משפחתו ולא לגדוע את הליך השיקום שעבר.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני ב"כ המאשימה:

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הורשע לאחר שניהל הליך הוכחות.

הערך החברתי המוגן הוא שמירה על בריאות הציבור ובטחונו עקב הנזק התוצאתי של עבירות הסמים, קרי: התמכרות לסם, התנתקות ממעגל חיים נורמטיבי ובמקרים רבים התדרדרות לפשע בעקבות צריכת הסם וכן מניעת ההשפעה ההרסנית של הסם, לא רק על מי שצורך אותו אלא גם על משפחת הנאשם והחברה כולה.

בתי המשפט על ערכאותיהם השונות הדגישו את תפקיד ביהמ"ש בביעור נגע הסמים באמצעות הטלת ענישה מחמירה על מבצעי העבירות.

לביצוע העבירה קדם תכנון מוקדם. הנאשם הסכים להצעה שהוצעה לו על ידי אחר לרכוש סם בתמורה לתשלום כספי ולמכור לאחר. הנאשם חילק את הסמים לשקיות המתאימות להפצה ונתפס ברשותו גם משקל אלקטרוני. לא מדובר באירוע ספונטני שהנאשם נקלע אליו ואף לא במעידה חד פעמית. מדובר בכמות עצומה שאינה לצריכה עצמית. הנאשם, ביודעין, מכר את הסמים מתוך אינטרס אישי לצמצם את החובות הגדולים שהיו לו מבלי לחשוב על השלכת המעשה. הנאשם יזם את הרכישה הואיל ובמשך חודשיים רכש כ- 255 גרם קוקאין

במספר הזדמנויות. מחיקת מספר הפלאפון של האדם שמכר לנאשם את הסמים מהווה הוכחה חותכת לכך שהנאשם תכן מעשיו.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא רב כמו גם הרווח שהיה עתיד להפיק, רווח בסך של כ-100 אלף ₪.

הנאשם היה יכול לחדול בכל עת מביצוע העבירה, בין אם מדובר ברכישה ובין אם מדובר בעבירת סחר שהתרחשה 5-6 פעמים, אך בחר שלא לעשות כן.

הנאשם העיד שביצע את העבירה על רקע לחץ כלכלי. טענתו זו מעלה דאגה ותהיה מה יקרה בפעם הבא לכשיקלע למצב דומה. הוא צריך לכלכל ילדים שכן הוא גרוש מספר פעמים והוצאותיו רבות.

ביחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה- השיקול המרכזי הוא ההרתעה, הן כלפי הנאשם, לבל ישוב ויסכן את הציבור והן כלפי מבצעים פוטנציאליים שידעו שהניסיון לייצר רווח כספי יוביל לעונש הולם. הגם שישנה חשיבות לשיקולי שיקום - הן אינם חזות הכל ובצדק ניצבים שיקולי הגמול וההרתעה בראש המעלה בעבירות אלו.

יש משמעות רבה לסוג הסם ולכמותו - במקרה דנן מדובר בסם קשה מסוג קוקאין ובכמות שהיא פי 857 מהכמות המוגדרת בחוק ככמות שמוגדרת לצריכה עצמית. על אף שהנאשם הינו המפרנס העיקרי של 3 משפחות, עסק ברכישת ומכירת סמים והיותו בעל משפחה לא מנע ממנו לבצע את העבירות.

ביחס לתסקיר, לא צורף דו"ח סוציאלי עדכני מטעם היחידה לנפגעי סמים. כל הקשיים שתיאר הנאשם בפני קצינת המבחן היו קיימים גם כשביצע את העבירות ולא מדובר בקשיים חדשים. לא ברורה התרשמות קצינת המבחן לעניין לקיחת האחריות מאחר וגם כיום טוען הנאשם כי השימוש היה שימוש עצמי בלבד. התרשמות שירות המבחן היא שעד היום מתקשה הנאשם לעמוד בריבוי המשימות שלו ולהיות יציב אישית.

לגבי חו"ד הפסיכיאטרית מ-11/15 שאליה מתייחסת קצינת המבחן, מדובר על זמן קצר לאחר שנעצר במסגרת תיק זה. המצב הדיכאוני הזה טריוויאלי לאחר שנעצר בגין העבירות שיוחסו לו. הנאשם נוטל אחריות רק לגבי צריכה עצמית. הוא אומר שהוא מבין שעליו לשאת בענישה קונקרטית.

באשר לחוות הדעת הפרטית של גב' היכל, יש לשים לב כי היא נפגשה עם הנאשם שלוש פעמים והעידה כעדת אופי.

לקולא יש לזקוף את העדר עבר פלילי לנאשם ואת מצבו המשפחתי.

משכך עתרה ב"כ המאשימה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן לעניין העונש.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 5 ל - 8 שנות מאסר והפנתה לפסיקה התומכת בעמדתה העונשית כמו גם לפסיקת בית המשפט העליון על הצורך בהחמרת הענישה בעבירות סמים כמפורט להלן:

בע"פ 2174/06 **מדינת ישראל נ' זריאן**- דובר במערער שהורשע ביבוא 27 ק"ג סם מסוג MDMA ונדון לארבע שנות מאסר. ביתהמשפט העליון קבע כי "החברה בישראל משקיעה מאמצים בלתי פוסקים וממון רב מתוך תקווה כי ניתן יהיה להקטין את היקפו של נגע הסמים, ומנגד, ניצבים עבריינים דוגמת המערער, המוכנים תמורת בצע כסף לסכל מאמצים אלה. לאור זאת, הונחו בתי המשפט לנהוג בעבריינים בתחום זה ביד קשה, אולם נראה כי הענישה טרם השיגה את יעדה, ככל הנראה, עקב הרווחים האדירים שגורפים לכיסם אלה העוסקים בייבוא הסם והפצתו".

יחד עם זאת, מדובר ביבוא של 27 ק"ג סם מסוכן שלא כבמקרה שבפני.

ע"פ 3060/15 **אבו רגייג נ' מדינת ישראל** - ערעורו של המערער אשר נדון ל- 32

חודשי מאסר בגין סחר בסם מסוכן - 150 גרם מסוג קוקאין בעקבות הרשעתו

במסגרת הסדר טיעון נדחה על ידי בית המשפט העליון. בית המשפט העליון ציין כי

מתחם ענישה אשר הרף התחתון שלו הוא 30 חודשי מאסר הוא סביר ומידתי. יצוין כי

למערער היה עבר פלילי אם כי לא מכביד ולא בתחום הסמים ושירות המבחן המליץ

להשית עליו צו מבחן, מאסר שירוצה בעבודות שירות וענישה נלווית.

ע"פ 1987/15 **עופר דורי נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון

לאחר ניהול חלקי של ההוכחות בסחר בסם מסוכן (50 גרם קוקאין אותם סיפק

באמצעות אחר לסוכן) ונדון ל- 26 חודשי מאסר בפועל. מתחם הענישה שנקבע היה

24 - 44 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נעדר עבר פלילי ושירות המבחן המליץ על

מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות. הערעור נדחה.

ע"פ 810/11 **בורגרקר נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע על פי הודאתו בהחזקת

סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, הרואין במשקל של כ- 60 גרם, ונדון ל- 36 חודשי מאסר בפועל. המערער היה צעיר, בעל עבר פלילי לא מכביד ולא בתחום הסמים ומעולם לא ריצה מאסר. ערעורו נדחה.

ע"פ 1313/14 **בהתימי נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, 50 גרם קוקאין, ונדון ל- 42 חודשי מאסר בפועל (בתוספת 10 חודשי מאסר מותנה שהופעלו לריצוי באופן מצטבר). למערער היה עבר פלילי עשיר, 13 הרשעות קודמות, רבות מהן בעבירות סמים והוא ריצה מאסרים ממושכים קודם לכן. את העבירה נושא הערעור ביצע בעת שהיה תלוי כנגדו מאסר מותנה. ערעורו נדחה.

ע"פ 8820/14 **זהר שחר נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בעיקר 112 גרם קוקאין, ונדון ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

נקבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל- 5 שנות מאסר. הערעור נדחה.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

הנאשם הסביר שקנה את הסם בכמות גדולה כי הוא היה במחיר מציאה וגרם לכך שלא ייחשף פעמים רבות לסוחרים ולא ייתפס על ידי המשטרה. אף מבחינה כלכלית זה השתלם לו.

ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן. לדידו, שירות המבחן מכיר את הנאשם למעלה משנתיים. הנאשם עבר כבר כשרת דרך ארוכה בהליך שיקום והמלצות שירות המבחן מעוגנות היטב. שירות המבחן נסמך על ההליך שעבר ביחידה למלחמה בסמים. מנהל היחידה אמר שלולא התרשמותו מההליך לא היה מגיע להעיד. שירות המבחן התרשם שלא מדובר בנאשם בעל התנהגות עבריינית ולא מדובר בסוחר סמים. כששירות המבחן שקל אפשרות שיקום מול סיכון הגיע למסקנה ששליחת הנאשם למאסר תביא כליה על ההליך שעבר והנאשם ימצא עצמו בעולם ממנו יצא. גם גב' היכל וגם סגן מנהל הרשות העידו כי יש סכנה מאוד גדולה בשליחת הנאשם אל מאחורי סורג ובריח.

הנאשם עבר משברים קשים. המשפחה כולה סבלה טראומה אחרי טראומה. כאשר חווים אובדן קשה מעין זה, אנשים מגיבים בצורות שונות. יש אנשים ששולחים יד בנפשם, יש אנשים שמוצאים מזר בעולם הסמים. הורי הנאשם היו עסוקים ובעצמם היו צריכים טיפול. הנאשם היה צריך לפרנס 3 משפחות ו-7 ילדים. שניים מהם של אשתו, ילדים לקויי שמיעה, וכל זאת כשנדרש להתמודד עם חובות שהיו לו. הנאשם הסדיר כל חובותיו והוא עובד מבוקר עד ערב.

הנאשם היה עצור חודשיים ושבוע מיום 20.9.15 ועד ליום 24.11.15 ולאחר מכן שהה במעצר באיזוק אלקטרוני מיום 24.11.15 ועד ליום 18.8.16. מיום 18.8.16 ועד ליום 13.12.16 היה הנאשם נתון באיזוק עם אפשרות לצאת לעבודה ובמעצר בית לילי מ 23:00 ועד הבוקר ומיום 6.11.16 הוא ללא איזוק.

לטעמו של ב"כ הנאשם יש להשית עליו עונש של עבודות שירות שבהן פן שיקומי, תרומה לחברה מבלי שיהווה נטל כלכלי וזהו האינטרס ציבורי. העבירות בוצעו בשנת 2015 ומאז לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים. במסגרת הבניית הענישה יש לשקול את הנזק שיגרם למשפחה ולסביבה הקרובה. הנאשם הוא המפרנס העיקרי של חמשת ילדיו ושני ילדיה של אשתו, הוא תומך בהוריו, האב נכה והאם לקתה בעיוורון בעין אחת. גם להורי אשתו יש בעיות בריאות והוא העוגן המרכזי שלהם. באם יישלח למאסר כל האנשים בהם הוא תומך יהיו לנטל על החברה. הנאשם סובל מבעיות בריאות ומאסר עלול להחמיר את מצבו הבריאותי.

ב"כ הנאשם עתר לנהוג בנאשם ברחמים, להתחשב בתקופת מעצרו ובתקופה בה שהה באיזוק אלקטרוני ולאמץ את המלצות שירות המבחן.

לטענתו של ב"כ הנאשם הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה שונה מעניינו של הנאשם, הן בשל המלצות שליליות או המלצות שאינן חד משמעיות של שירות המבחן, הן בשל כמויות הסם השונות, הן בשל עברם הפלילי של הנאשמים באותם מקרים והן בשל כך שלא עבור הליך שיקומי.

כן הוגשו מסמכים רפואיים של הנאשם, תעודת פטירה של אחיו, ומסמכים רפואיים של אביו ואמו.

הנאשם בדברו האחרון:

הנאשם בדברו האחרון אמר כי אין ספק שמעדי כל השנים האחרונות היו סיוט מתמשך. הוא לא יכול להחזיר את הגלגל לאחור אך השתדל לשקם את עצמו, לחזור למסלול חיים נורמלי עבורו, עבור משפחתו וילדיו. הנאשם הביע צער וחרטה ועתר להתחשב בו ובבני משפחתו.

דין והכרעה:

בפסיקת בית המשפט העליון חזר בית המשפט והבהיר כי יש לנקוט יד קשה כנגד העוברים עבירות בתחום

הסמים.

כך בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל נפסק כי:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריו על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

אמנם שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות צו מבחן ומאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, אך כפי שנפסק על ידי בית המשפט העליון, "הגם שישנה חשיבות לשיקולי השיקום, הם אינם חזות הכול, ובצדם ניצבים שיקולי הגמול והרתעה" (ע"פ 8820/14 שחר נ' מדינת ישראל).

המדובר בעבירה חמורה, הן החזקת כמות גדולה של סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של כ- 250 גרם, פי 857 מהכמות המוגדרת בחוק ככמות שמוגדרת לצריכה עצמית סחר בסם המסוכן ועבירה של שיבוש הליכי משפט.

מדובר במעשה עברייני אחד ולפיכך המתחם שיקבע יהיה מתחם אחד.

מתחם הענישה נגזר מנסיבות ביצוע העבירה, חומרתה והשלכותיה ובמסגרת זו יש ליתן משקל לסוג הסם ולכמותו.

לאור הפסיקה הנוהגת הנני קובעת כי מתחם הענישה נע בין 3 וחצי שנים ל - 5 שנות מאסר.

בעניין זה נקבע על ידי בית המשפט העליון כי בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכמות של עשרות גרמים מתחם הענישה נע בין 3 ל - 5 שנות מאסר. יחד עם זאת בענייננו מדובר אף בסחר בסם ואימוץ מתחם דומה עושה חסד עם הנאשם.

על פי סעיף 40ד. לחוק העונשין, אם נמצא שהנאשם השתקם או שקיים סיכוי של ממש שישתקם, ניתן לחרוג ממתחם הענישה ההולם ולהעדיף את שיקומו של הנאשם.

במקרה דנן, עבר הנאשם הליכי שיקום משמעותיים ואלה יזקפו לזכותו.

כן יש לזקוף לזכותו של הנאשם את העדר העבר הפלילי ואת מצבו המשפחתי של הנאשם כמו השפעת עונש מאסר על משפחת הנאשם המונה זוג הורים הנתמכים על ידו, אשה כבדת שמיעה, הילדים אותם הוא מפרנס-חמישה במספר ואת התקופה בה שהה במעצר באיזוק אלקטרוני העולה כדי תשעה חודשים לערך.

לחומרא כאמור יש לזקוף את כמות הסם המסוכן בה החזיק הנאשם, את הסחר בו ואת עבירת שיבוש מהלכי המשפט.

בנסיבות אלה, בדעתי לחרוג מהמתחם מטעמי שיקום.

לאור האמור הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 36 חודשי מאסר בניכוי תקופת מעצרו של הנאשם מיום 20.9.15 ועד ליום 24.11.15.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות סמים שהן פשע וזאת במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
3. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של שיבוש מהלכי משפט וזאת במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
4. 2,000 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ח, 09 אפריל 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אפרת פאר, הנאשם ובא כוחו עו"ד צדוק חוגי.